

LO CRITIC D'ESPAÑA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIO:

EN BARCELONA: trimestre.....1 pesseta
 FORA: idem.....1'25 »

ULTRAMAR Y EXTRANJER
 trimestre 2'50 pesseta

Número solt: 5 céntims

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 Ronda Universitat n° 14

APARTAT DE CORREUS, N°147
 ahoní se dirigirá tota la correspondencia

Número alrassat: 10 céntims

Lit. Barcelonesa. s. Fav. 56.

L' HEROË DE L' OLIMPO

Esto el moro Cuco lee
 con tanta cólera y rãbia...
 que si aquest cop no reventa:
 es perque es irreventable.

CERTAMEN

DE
LO CRIT D' ESPANYA

Contestacions rebudas á la següent pregunta:

¿QUÍN ES LO MODO MÉS FÁCIL, PROMPTIE, SEGÚ Y RADICAL D' ACABAR AB LOS LLIBERALS ESPANYOLS SENS FERLOSHI MAL?

51.—P. P. y T., Barcelona. Que 'ls estudiants carlistas d' Espanya imitin la conducta del Sr. Togores.

52.—A. C., Palafrugell. L' oració y actes de caritat acabarán ab tots los lliberals.

53.—A. P. y E., Barcelona. Suprimir tots los periódichs y folletos lliberals.

54.—J. D., Pobla de Lillet. Pregar á Deu que 'ls illumini.

55.—J. T. G. y B., Barcelona. Posar de manifest lo que realment son lo lliberalisme y lo tradicionalisme, y fer propaganda *intelectual y exemplar*.

56.—F. J. y S. Capellades. 1.ª Donar á Deu lo que es de Deu, y al César lo que á Aqueix pertany.

57.—F. P. C., Manlleu. Cumplir tots nosaltres los nostres debers; juntantse per medi de la caritat, y fer propaganda donant exemple de pur catolicisme.

58.—F. R., Alcover. Deixar que governin algun quant temps més, y que acabadas y derruhidas ab sa política destructora, totas las fons de riquesa del país, vejentse ab necessitat de diners, imposin un impost al que tingui lo títol de lliberal. Llavors no 'n queda cap.

59.—J. P. J., Esparraguera. Anar nosaltres á Roma deixant nostres families á Malta, y tornar ab Don Carlos; allavors trobaríam qu' ells havían fundat una República democrática, que netejaría nostra patria de nocedalistas; acabarian per destruirse 'ls uns y 'ls altres, y allavors quedarían sols los carlistas.

60.—P. A., Esparraguera. Ferlos fugir d' Espanya ab fums de bitxos y sabatots.

61.—J. A., Esparraguera. Tancarlos dins d' un camp d' ufals.

62.—P. M., Esparraguera. Ferlos fumar diariament 25 puros de tres céntims.

63.—R. A., Esparraguera. Ferlos trauerer aygua del mar ab un cistell.

64.—A. C., Esparraguera. Posarlos una temporada á las ordres del célebre dejenador Succi.

65.—C. I., Barcelona. Ferlos dejenar per Quaresmas de 52 setmanas.

66.—A. T., Figuerola. Enfonsarlos en son cap las reglas de la moral.

67.—R. E., Barcelona. Posarse boina tots los carlistas y fer la major propaganda posible.

68.—D. F., Manresa. Ferlos á coneixer á Don Carlos com á home y com á Rey.

69.—F. P., Súrria. Envials á San Llorens dels Piteus dintre d' un barco manat per en Coll y Astrell.

(Continuará)

LA SETMANA

Habíam quedat en que 'l senyor Nitram era 'l revers de la literatura, del bon gust y de la educació.

Y que no s' apurava per una bola més ó menos.

Tot lo qual venía á demostrar que aixís entenía 'l

senyor Nitram en confeccionar crónicas com jo en *echar medias suelas*.

Pro si per cas creu algun de mos lectors que no es del tot exacte lo que acabo de dir, cosa no probable, avuy va á quedar plenament convensut de que no sab lo que 's pesca *Barcelona Cómica* en sa secció de *martingalas*.

Avans dech fer una advertencia.

Lo senyor Nitram ha tingut la poca habilitat de confessar que efectivament es veritat lo que 'm presumía.

Es á dir, que Nitram=Martín es tant matemàtich y natural com disbaratá una vegada cada setmana D. E. *Martín Gall*..... matías.

✱

Aixís comensa en l' últim número de *Barcelona Cómica* 'l senyor Nitram:

«Por fin hemos salido de duda.»

Sí senyor, casi per tothom es induptable que desde que vosté, imitant al cavaller de la trista figura, se llensá per aquets mons..... literaris en busca d' aventuras, ja ningú utilisa ni fá cas del seu periódich, mes que alguna que altra criada per embolicarhi lo que venen las marmanyeras.

Y que d' aixó tothom n' ha sortit de dupte, es tant cert com vosté se surt de casillas:

«.....*Lo Bram del Ase*, que dicho sea de paso es el nombre que mejor le cuadra, porque lo que es el de *Lo Crit de Espanya*, ni por el forro, pues es una calumnia al noble pueblo español, incapaz de sustentar las ideas y principios de cuatro carcundas, que todavía existen, como existen y existirán siempre las cemiilas dañinas en los campos.»

Tot lo qual no es precisament un disbarat, perque son moltíssims.

Enhorabona que 'l senyor Nitram ataquí 'l carlisme.

Lo carlisme es antipàtich á la generalitat de la gent inculta, y fins tindria per insult una alabansa que li dediqués qualsevol Nitram.

Tínguiho entés, senyor idem, y al mateix temps no escrigui *cemillas* per semillas, ni tampoch califiqui á las mateixas de *dañinas*, puig á més de no serho las llavós, no ho serían ab tot cas tant com aquells que asesinan al sentit comú y á la gramática.

Lo més trist es que d' aixó que no enten ne diu lo senyor Nitram *filosofar*, ab lo mateix aplom que més endavant diu que Deu criá 'l mon en vuyt días.

Que 's una barbaritat, per quals dimensions deixo de fer menció de las demás que abundan en la seva *crónica*, lo suficientment pera donar á compendrer al més Nitram, dich, al més tonto, que dit subjecte no sab lo que es diu.

Deus creavit caelum et terram intra sex dies, diu un compendi d' *Historia Sagrada* que traduheixen los cursants de primer any de llatí, lo qual no ho entendrá lo senyor Nitram, pro pot ferho traduhí per qualsevol colegial, y veurá aixís la monumental plantxa que ha fet.

Y li aconsello aixó, perque ja sé que faría com aquell son parent, que després de molts esforços, lográ traduhir á la seva manera, ó á la manera ab que vosté escriu, la frase llatina *in diebus illis*, dihent que *indie* ja sabia que no podía significar altre cosa que las *indias*; pro ab lo que no acertava era ab lo *busilis*.

Vosté no acerta en rés, senyor Nitram; l' únich que sab fer es amontonar paraulotas contra 'ls carlistas.

Las quals sols tenen una contestació.

La mateixa que doná un escriptor á cert subjecte que l' insultava ab paraulas de baix diccionari, y que 's la següent:

«Le refriego estos productos por los hocicos, para que se arrepienta usted de su respingo.»
Y prou.

~

Encara continuan las ovacions que 'l poble carlista catalá tributa al Marqués de Cerralbo, y encara no están acabadas.

Los carlistas igualadins l' esperan ansiosos pera obsequiarlo com se mereix y de rébrerlo espléndidament com en quantas poblacions ha visitat.

En Manresa l' entussiasme 's convertí en deliri desde l' instant en que baixá del tren l' ilustre personatge, hasta que entre entussiasmas aclamacions se despedí d' aquesta molt noble y molt lleal ciutat.

No ha fet Manresa á cap personatge recepció tant brillant com al Marqués de Cerralbo 'l dissapte passat.

Mils de personas l' esperaban en l' Estació, aclamantlo frenéticament, y atestadíssims estavan també los carrers del tránsit, de carlistas que 's disputavan lo lloch per véurel y saludarlo.

La serenata que tres Societats corals manresanas li donaren; lo numerós banquet ab que fou obsequiat y las vetlladas donadas en honor seu per lo Círcul Tradicionalista y per lo Centre Católich, son eloqüents mostres de la inquebrantable llealtat de Manresa, y de que una vegada més ha sigut refractaria á las sofísticas predicacions dels moderns traydors.

FLORDELÍS.

VIATJE DEL MARQUÉS DE CERRALBO

CARTAS DEL SENYOR «EQUIS»

I

Manresa, 4 de mars.

Sr. Director de LO CRIT D' ESPANYA:

Molt senyor meu y amich: Are que precisament tot somriu á la causa carlista, comenso aquesta carta lamentantme perque 'l servey de correus, una de las cosas d' Espanya que van més malament y més á poch á poch, me privá de cumplir la paraula ab vosté empenyada d' escriureli las meas impresions en lo viatge casi triunfal que 'l digne representant de Don Carlos está verificant en nostre lleal Principat.

La primera correspondencia debía enviarla desde Olot; però 'ls correus-tortugas d' aquellas montanyas no 's movían de casa perque las neus y plujas havían interceptat las carreteras, y l' Administració del expresat ram té allí un carácter molt primitiu. Contra tants inconvenients, poca cosa val l' activitat dels *reporters*.

Y anem per feyna. No es mon intent ressenyar las festas que 'ls carlistas catalans reunits en nostres Círculs han celebrat en obsequi al senyor de Cerralbo; aquestas noticias, *al menudeo*, las hi donadas ab la extensió que 's mereixen en lo *Correo Catalán* y *Correo Español*, ahont probablemente, ó quant menos en altdes periódichs noticieros, las hauran llegidas la majoria dels lectors de LO CRIT D' ESPANYA.

En tantas festas, recepcions, banquets y vetlladas hi ha detalls de gran valor, escenas patrióticas, impre-

sions que un hom hi recull, las quals son molt á propòsit pera ferse constar en setmanaris de la índole del que, pera desgracia de nostres enemichs, *cria* una vegada á la setmana en la comtal ciutat de Barcelona. Aquestos detalls, escenas é impresions son los que desitjo exposar lleugerament en aquestas correspondencias, mentres duri 'l viatge del digne President dels Círculs carlistas d' Espanya.

A primera vista, del viatge del excelentíssim senyor Marqués de Cerralbo 's deduheix que la Comunió tradicionalista, á la que tantas vegadas han cantat lo *De profundis* nostres adversaris, té vida robusta y més potent que may.

Recordo perfectament que quan lo fill de D. Cándido Nocedal, en Ramonet Romea, tenia més ó menos influencia en nostre partit y havia sentat plassa d' un dels carlistas de cap de brot, era molt aficionat, com avuy es encara, á passar llista de las *sevas* forsas, ab lo fi de presentar devant del enemich unas quantas mils firmas procedents, segons deya, d' altres tants tradicionalistas disposats á donar fins la última gota de sanch en defensa dels drets de Deu y de la Patria. Ab tal exércit, en Ramonet, content com unas Pasquas, s' encarava ab los lliberals y 'ls deya: «¡Ja ho veyeu! Lo Carlisme, lluny d' ésser un cadávre, es una Comunió plena de vida. En Catalunya, en Aragó, en Valencia, hi ha tants mils homes que defensen nostra bandera.»

Corré 'l temps, y gastat lo recurs de las *firmas*, don Ramon, de Madrid, projectá fer un viatge á Catalunya, ab l' objecte de péndrer lo pols al partit carlista, per si arribava l' ocasió de demostrar que «mi esposo Ramon tiene más partidarios que Carlos» (1).

Desitjant conseguir lo seu fi, don Ramon arribá á Barcelona, y los carlistas d' aquesta ciutat l' obsequiaren ab un banquet ahont hi assistiren uns 130 comensals, y 'l portaren á nostras Associacions, ahont alguns centenars de personas, avuy *carlistas* com ahir, lo aplaudiren frenéticament per aquells discursos quals períodos acabavan casi sempre ab un ¡Visca Carlos VII! No 'n tingué prou D. Ramon, y anansen á Manresa y á Tarragona, fou objecte de semblants manifestacions.

Y allavors, está clar, en Nocedal, tot content, escribia en *El Siglo Futuro*: «¡Ya lo ven nuestros enemigos! Cataluña es carlista. Ya no son millares de millares de millones de adhesiones que recibimos, ya no son las cartas de aliento que nos escribe el meritísimo clero de aquel noble Principado; ya no son los centenares de queridísimos seminaristas que nos aplauden; ya no son cifras numéricas; son centenares de carlistas que se adhieren *personalmente* á nuestra conducta.» Y aquesta *fressa* movía en Nocedal un y altre día, perque, com saben tots vostés, una de las figuras retóricas á que está més aficionat lo periodista del carrer del Turch, es la repetició.

Donchs, bé; si allavors perque en Nocedal rebía algunas mils *firmas* y adhesions (no massas) perque 130 carlistas lo convidavan á dinar y 400 l' aplaudían en la Joventut Católica, Foment Católich, etc.; si allavors deya que la Comunió carlista era potent y plena de vida, ¿qué dirém nosaltres devant de las manifestacions que, no una Associació ni uns quans amichs, sino

(1) Paraulas textuales que donya Amalia Mayo de Nocedal digué á qui escriu estas lletras en un hotel de Lourdes, en la romería catalana y valenciana.

CIRCULO DEL DRAGON-INFERNAL

Lladran ab tots los pulmons igual que si fóssin bojos sols perque veiji 'l Marqués qu' aquí encara quedan gossos.

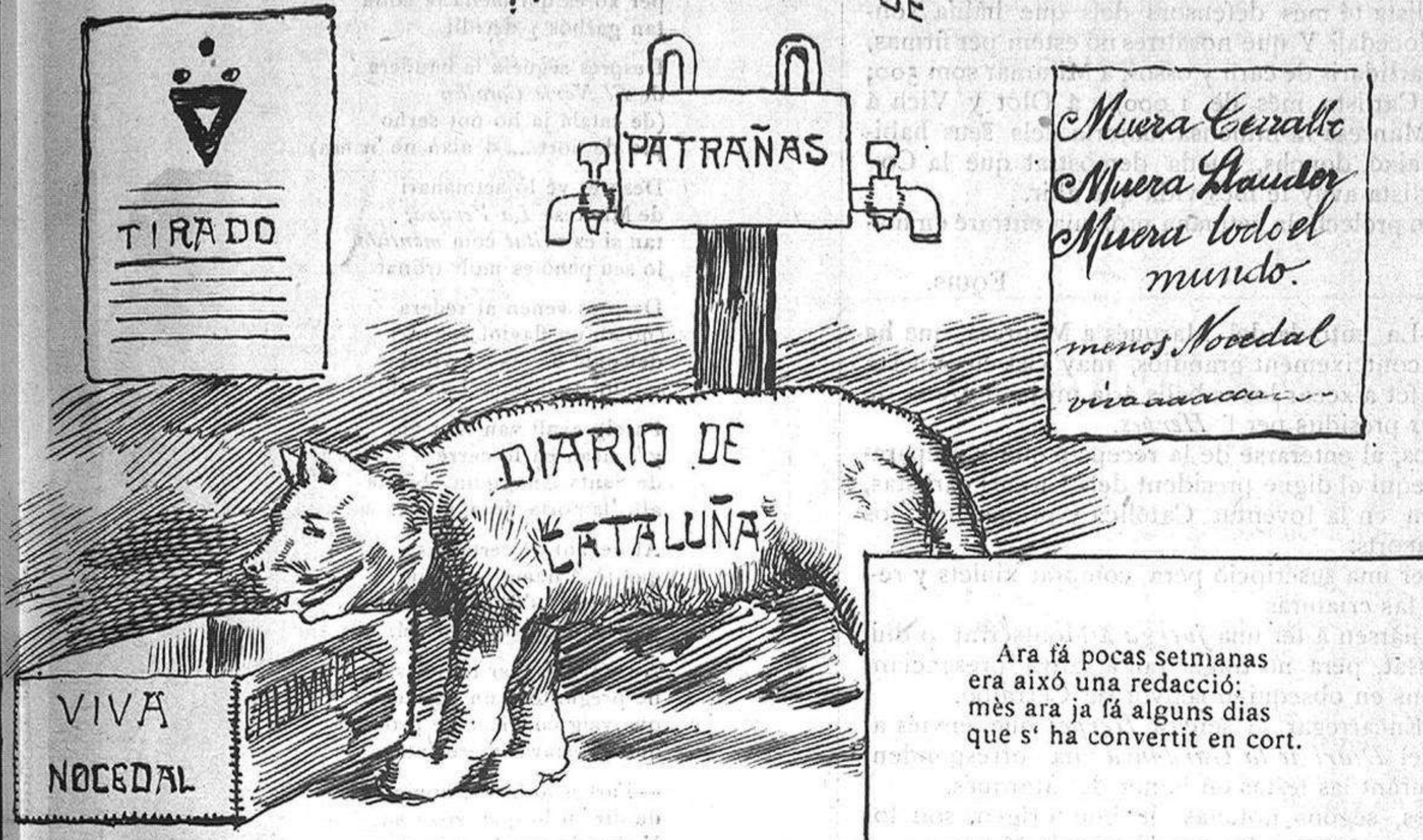
EL DILUVIO

Diario de avisos y noticias

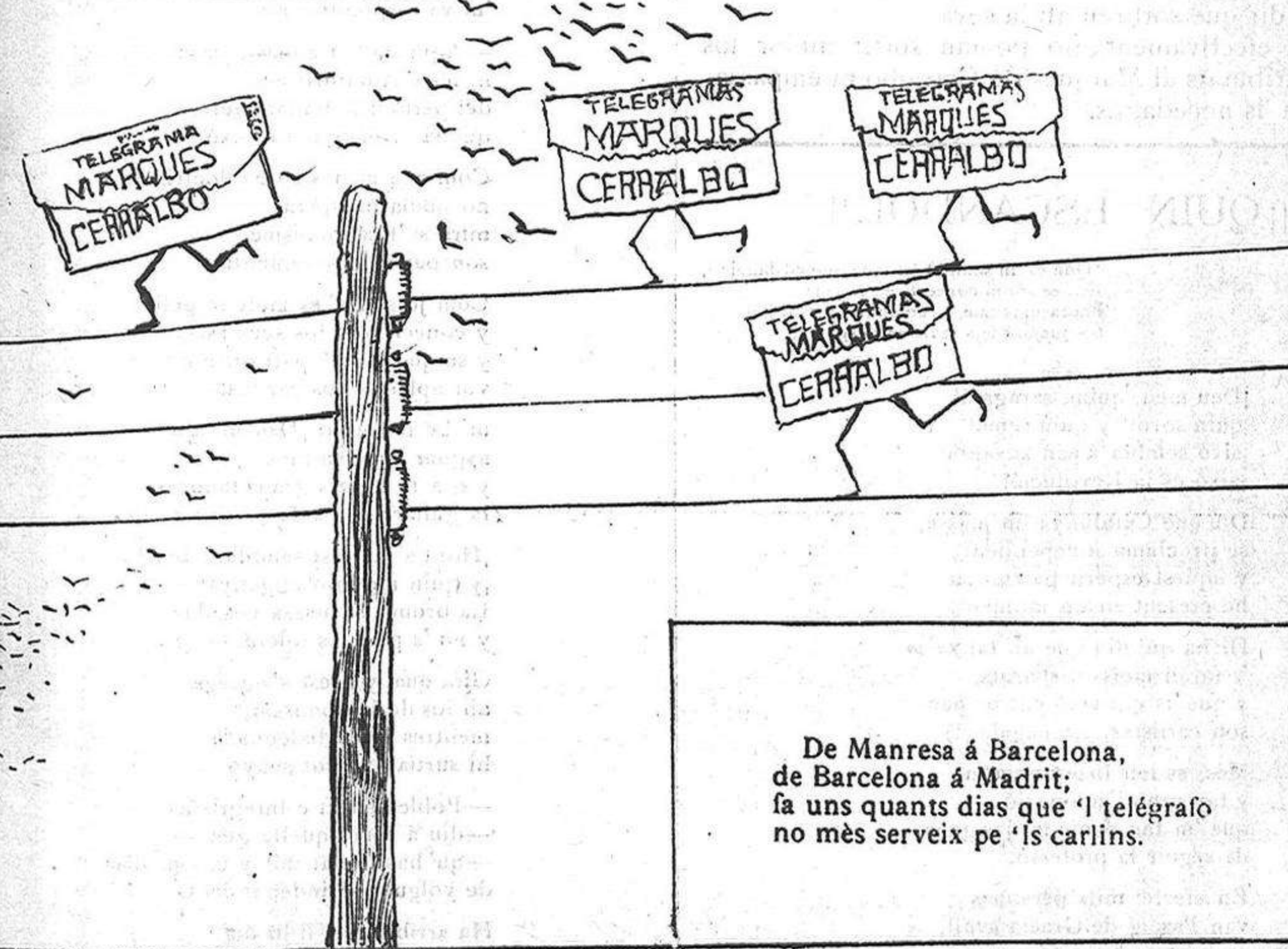

Ara s' escriuhen periódichs de totas classes y cosas: aquets se guanyan la vida mossegant y tiránt cosas.

FABRICACION DE

Ara fá pocas setmanas era aixó una redacció: més ara ja fá alguns dias que s' ha convertit en cort.

De Manresa á Barcelona, de Barcelona á Madrit; fa uns quants dias que 'l telégrafo no més serveix pe 'ls carlins.

Barcelona, Vich, Olot, Banyolas, Manresa y demás altres punts demostran al senyor de Cerralbo que la causa carlista té més defensors dels que havia somniat en Nocedal? Y que nosaltres no estém per firmes, sino per partidaris de carn y ossos; á Miramar som 500; al Centro Carlista, més de 1.000, y á Olot y Vich á mils, y á Manresa la inmensa majoria dels seus habitants. Ab aixó, donchs, queda demostrat que la Comunió carlista avuy té més vida que ahir.

Escrit lo prólech, la setmana próxima entraré en matèria.

EQUIS.

P. S.—La entrada del Marqués á Manresa, que ha estat un aconteixement grandíós, may vist en aquesta ciutat, ha fet aixecar los cabells á la mitja dotzena de *ramonistas* presidits per l' *Herpes*.

Aquestos, al enterarse de la recepció que 's preparava en obsequi al digne president dels Círculs carlistas, se reuniren en la Joventut Católica y prengueren los següents acorts:

1.er Fer una subscripció pera comprar xiulets y regalarlos á las criaturas.

2.^{on} Anársen á fer una *juerga* á Montserrat lo diumenje passat, pera no tragar tanta saliva presenciant las ovacions en obsequi al senyor de Cerralbo.

Y 3.er Encarregar al senyor *Herpes* que enviés al director del *Diari de la Gardunya* una correspondencia desfigurant las festas en honor del Marqués.

Aquestos, segons noticias de bon origen, son los acorts que prengueren los nocedalins de Manresa.

No cal dir que sortiren ab la seva.

Perque, efectivament, no podían sortir millor los obsequis tributats al Marqués de Cerralbo ni empassar més saliva 'ls nocedalins.

!! QUIN ESCANDOL !!

¿Qué es un somni? Visions que sardanejan, sens ordre ni concert, en lo cervell. Fantasmas que 's remouhen y s' agitan bosquejant fets reals en desgavell....

¡Deu meu, quina saragata!
¡quin soroll y quin remó!
¡aixó sembla á can xexantal!
¡aixó es la Revolució!

Diu que Catalunya en massa,
se proclama independent,
y aquest esperit patriótic
ha crescut en un moment.

Hi ha qui diu que ab tal *jaleo*
's farán molts disbarats,
y que 'ls qui aixó patrocinan
son carlistas....renegats (!).

Més, es tan lo entusiasme
y tan gran l' animació,
que 'm fan venir mitjas ganas
de seguir la professó.

En efecte; mils personas
van Paseig de Gracia avall,
cantant un himne integriste
ab solemne guiragall.

Los uns portan gorro frigi,
los altres un gros bastó,
allí 's veu la brusa blava
al costat del *paletó*.

Lo *Diario de Cataluña*
ha mogut aqueix bullit,
per xó es qui mena la colla
tan garbós y decidit.

Després segueix la bandera
de *El Norte Catalán*
(de catalá ja ho pot serho
pro de nort.... d' aixó no 'n fan).

Després vé lo setmanari
de Manresa *La Verdad*;
tan si es *vritat* com *mentida*,
lo seu penó es molt tronat.

Després venen al redera
(no ab un flaviol sonant)
delegats de las provincias
y poblets d' aquí 'l voltant.

Paseig avall van fent via
y 's fican en lo carré
de Santa Ana; quin objecte
allí 'ls porta, jo n' ho sé.

Al devant de certa casa
que té 'l número vintiú,
tanta gent s' hi aglomera
que no pot passar ningú.

Ansiós de saber noticias,
ne pregunto á un del costat
que vaig coneixer de prompte
que hi estava interessat:

—Fariau lo favor, home,
de dir 'm lo que passa aquí?—
Y donantme una mirada
'm va respondrer així:

—Aquí dalt d' aquesta casa
hi ha l' Administració
del periódich bullanguero
qu' ha promogut tot aixó.

Com que ab las sevas doctri:as
no podía prosperá,
mira si 'l catalanisme
son partit farà aumentá.

Com jo sé qu' es molt trapella
y conech tots los seus fins,
y sé que ab tal patriotisme
vol aplastar los carlins,

m' he proposat ¡Deu m' ajudi!
ayguar aqueixa funció,
y si á n' aquets grans tanocas
la guitarra 'ls xafo jo.

¡Hont s' ha vist semblant butllofal!
¡y quin modo d' enganyá!
La broma es massa pesada
y no 's pot pas tolerá.—

Gira qua, y prest s' agrega
ab los de la comissió,
mentres en la balconada
hi surtía un gros senyó.

—Poble sensat é integrista—
—diu á tota aquella gent—
—qu' has donat mil y una probas
de volguer sé independent.

Ha arribat per fi lo día
de la teva llibertat.
Procurém completar l' obra
de la santa integritat.

—¡Qué integristas ni ocho quartos—
crida un dels manifestants.—
Que 's retiri aquest que xerra

sols volém ser catalans.

Y 's promou un gran xibarri,
que per fi queda calmat,
y l' oradó continúa
casi bé mitj escamat:

—Los comissionats que pugin,
que, segons marca la lley,
son ells los qu' han de nombrarne
de Catalunya 'l virrey.

Jo en mitj de tantas empentas
m' escorro escalas amún,
y arribo quan recullían
los candidats d' un en un.

També allá formant filera
com los demés, assentat,
hi veitg l' home qu' en la porta
ab mí havía enrahonat.

Lo president, que crech qu' era
en Joaquim Coll y Astrell,
als electors dirigintse
diu ab sorna propia d' ell:

—Dins d' aqueixa coixinera
hi ha tots los vostres vots,
y 'm farém treure un de dintre
per algun d' aquests xicots.

Deu beneheixi al que surti
y que sigui afortunat,
ja que desde ara 's proclama
gran virrey del Principat.

Quin silenci..... 'l del sepulcre.....
sembla que tothom es mort.....
fins se sentiria un tiro
disparat..... al Polo Nort.....

Quin suau remó..... qué débil.....
Es lo bordegás que té
lo bras dins la coixinera
y fá mourer lo papé.....

Treu lo bras, aixeca en l' ayre
un no més, un d' aquells vots,
¡japa noys! ¡aquí fué Troyal
¡quins escándols y esbalots!

Tots volen arrebarlo;
un ho ha lograt per fi,
y llegeix: *Lo Noy de Tona*.....
—¡Quina vergonya!— 'm vaig df.

Los de fora se 'n enteran,
y al trobarse així enganyats,
pujan dalt d' aquella casa
treient foch per tots costats.

Los uns ab las sanchs bullentas
comensan á repartí
per allá grans garrotadas
y cops de puny per aquí.

¡Alló es pitjor que al Olimpol
A un l' hi raija sanch del nas,
l' altre té dos ó tres nyanyos
ó l' hi fá mal lo detrás.

Volan banchs, volan cadiras,
algun ja per terra cau,
no hi valen pas advertencias,
no 's pot pas lograr la pau.

¡Quin horror! lo *Noy de Tona*
virrey d' aqueix Principat.
¡Vetaquí 'l catalanisme
de la santa integritat!

Jo la trama vaig comprendre
de l' home que ab mí parlá,
y vaig veurer desseguida
'l per que va aná á votá.

Lectors: Així ho vaig somiarho
la nit del dilluns passat.
Dispenseume la franquesa
si acás us he molestat.

J. M.ª ROMA.

CRIDORIAS

Lo *Diario de Cataluña*, periódich que dirigeix un tal Coll y Astrell, ex-director d' una ilustració que després d' admetrer suscripcions no va arribar á publicar lo segon número, soci del Ateneo Barcelonés y molt aficionat á las grescas, está fent aquestos días una campanya indigna de gent com cal, y per lo mateix molt propia de qui la fá.

Després de las rotundas afirmacions del senyor Marqués de Cerralbo dihent que no havía assistit al ball del Liceo, ve 'l *Diario de Cataluña* y ab l' istil més tabernari contradeix al Marqués y l' insulta de la manera més cínica y descarada.

Nosaltres no volém sortir á la defensa del ilustre senyor, perque creyém que 'l despit d' aqueixa gent no pot ferir á las personas honradas; però es molt sensible que las autoritats que deuen vetllar pera que no 's robe la fama al próxim, no prenguen cap determinació respecte del director y redactors del *Diario de Cataluña*.

Lo senyor *Herpes* de Manresa escriu una carta al *Diario de Cataluña* fent brometa de l' arribada de 'n Cerralbo á aquella ciutat.

Y entre altres mentidas é insipiencias diu per quatre vegadas que 'l digne president del Círcul de Madrid fou objecte d' una «silba», ab *v* y tot.

Passe la mentida; però aixó d' escriurer «silba» ab *v*, senyor *Herp*..... es, fá molt cursi y molt poch salomó.

A pesar d' haver rebut lo títul de sabi del director *set ciencias* y filosofh de café, lo senyor Coll y Astrell.

Lo dissapte próxim visitarà á Igualada 'l Sr. Marqués de Cerralbo.

Segons noticias, se li fará una brillant recepció.

Donant peu á que 'ls nocedalins se desesperin una vegada més.

Y una vegada més donguin probas de son amor á la vritat.

Pró que prenguin paciència.

Y tila.

Perqué 'l viatge triunfal del Marqués de Cerralbo encara continuarà, ajudant Deu.

Y á no duptarho será la vanguardia d' un altre viatge més triunfal encara.

UN TENORIO DE CARRER

Ara se dedica al ram.
de sastresas y modistas.
¡Ne porta d' enamoradas!...
¡Ne t'è fetas de conquistas!...

FÁBRICA D' ÁCIT PIROLLENYÓS

PIROLENITO DE FERRO Y ALUMINA
Diposit de llenyas y fustas pera carruatjes
de **JOAN PUIGMARTÍ**

Carrer de Floridablanca, 131.—Barcelona.
Especialitat en llenyas de totes classes pera estufas, forners y confiters
-Llenya d' olivera pera netejar y conservar las calderas de vapor.

Fábrica de cotillas de varias clases

DE

FILLAS DE DUAT

ENVIO A PROVINCIAS

Platería, 42, entrada Palau, 7,-2.º-2.ª
Sucursal: LA ARCHIDUQUESA
Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

GENEROS DE PUNT

DE

GONZALO COMELLA

3. Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA
TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

Florentino

TAPISSER ADORNISTA

Se construheixen y restauran Sillerías, Reclinatoris, Sotmiers y tot lo demás pertinent á n' aquest ram.

CARRER DE XUCLÁ, 19.—BARCELONA

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas en lo taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella
BARCELONA.

ESTAMPERIA

de NTRA. SRA. DE LA MERCÉ
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d' imatjes de fusta, de totes classes.
Se construheixen oratoris y escaparates.
Oleografías, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas tarjetas.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS
TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—CARRER DELS ARCHS, 3, BOTIGA